

АНАЛІЗ БЛАГОУСТРОЮ ПІШОХІДНИХ ЗОН В УМОВАХ ВЕЛИКОГО МІСТА

У середньовічних містах створювались вузькі вулиці для руху пішоходів. До складу яких входили місця торгівлі і відпочинку людей. Однак з розвитком індустріального будівництва деякі малі вулиці перебудували на широкі, для зручного руху транспорту. Таким чином, у середині ХХ ст. в містобудівну практику європейських міст ввійшло поняття «пішохідна зона», де простір вулиці розділяється шляхом зонуванням території, озелененням і розташуванням малих архітектурних форм.

Пішохідні зони можуть включати території, що примикають до видовищних і розважальних закладів, наприклад, театрам, картинним галереям, виставковим комплексам, вернісажам. Весь навколишній простір, як правило, центр району або міста гранично насичується об'єктами торгівлі, музеями, всілякими розвагами для залучення великих потоків людей.

Головною відзнакою пішохідних зон є те, що вони повинні бути красиво і затисно оформлені, упорядковані, озеленені, це робить місто привабливішим і зручнішим для життя. Прикладом пішохідних зон є територія між вулицею Січових Стрільців і вулицею Дністровською в м. Івано-Франківську, де практично відсутній автомобільний рух. Там розміщені офіси, ратуша, дві церкви, декілька площ, міські фонтани, парк, обласна Філармонія, бібліотека для юнацтва, кінотеатр, повністю пішохідна "Стометрівка" із численними бутіками, книгарнями, кав'ярнями, ресторанами, сувенірними крамничками. Ця зона є надзвичайно привабливою для відпочинку молоді, молодих мам із дітьми через концентрацію усієї необхідної розважальної та торгової інфраструктури. У місті Києві пішохідною зоною є центральний проспект столиці України, Хрещатик, його перекривають на вихідні і він перетворюється на повністю пішохідну зону із численними вуличними музикантами, клоунами, продавцями дитячих іграшок і всіляких цікавинок. У ці ж дні тут проводять різноманітні акції, конкурси, флешмоби тощо. Також пішохідною зоною є Андріївський узвіз. Серед пішохідних зон європейських міст виділяються своєю тематикою ліпсе Монмартр і Латинський квартал у Парижі.

Таким чином, пішохідні зони створюються шляхом ретельної підготовки і продуманості їх місця розташування, трасуванні, орієнтації на інтереси тієї чи іншої групи пішоходів.

Науковий керівник – В.В. Грабовчак, канд. техн. наук, доцент